

294. Jézus, én bizodalمام...

Maestoso

1. Jé - zus, én bi - zo - dal - mam És Meg - vál - tóm é - le - tem - ben,
Benned van nyu - go - dal - mam, Nem kell sem - mi - től ret - teg - nem;

2. Jé - zus, én Meg - vál - tóm él, Én is lá - tom az é - le - - - tet;
Lé - szek Id - ve - zí - tőm - nél, Im - már sem - mi sem ret - tent - het:

Ha - lál nagy éj - sza - ká - ja, Nem ret - tent már ful - lánk - ja.
Ő a Fő, és nem hagy - ja, Hogy el - vesz - szé - k egy tag - ja.

3. Reménység kötelével Véle már összeköttem, Erős hitem kezével
Kegyelmébe helyeztettem; El nem szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.
4. Földi porból vett porom Végre ismét porba tér meg, De föltámaszt egykoron
Meváltóm, hogy véle éljek Végtelen dicsőségében: Nála lések a mennyben.
5. Bátorságban legyetek: Jézus hordoz, mint övéit, Hát ne keseregjetek:
Krisztus újonnan megépít! Angyalának szavára Fölkeltek nemsokára.
6. Emeld föl hát lelkedet, Hagyj el minden földi vágyat; Bízd rá arra szívedet,
Kiből idvességed árad! Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!

Hol vagyon halál a te diadalmad? Hol vagyon koporsó a te fullánkod?

I. Kor. 15:55.